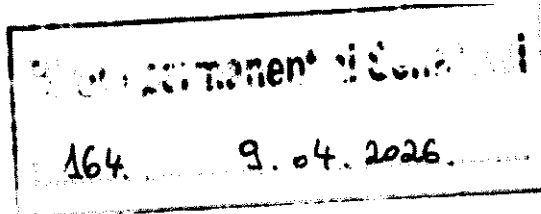

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil*, inițiată de doamna deputat neafiliat Raisa Enachi (**Bp. 27/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, art. 503¹, propunându-se ca, pentru actele medicale efectuate asupra minorului care nu au caracter de urgență și nu implică un risc major pentru sănătatea ori integritatea acestuia, consimțământul să poată fi exprimat de unul dintre părinți, în exercitarea autorității părintești.

Totodată, este necesar consimțământul ambilor părinți atunci când:

- actul medical implică un risc major pentru sănătatea ori integritatea minorului;
- există o hotărâre judecătorească definitivă care stabilește o altă modalitate de exercitare a autorității părintești ori condiții speciale privind luarea deciziilor referitoare la sănătatea minorului.

II. Observații

Potrivit art. 503 alin. (2) *Cod civil*, „față de terții de bună-credință, oricare dintre părinți, care îndeplinește singur un act curent pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești, este prezumat că are și consimțământul celuilalt părinte”.

După cum se arată în doctrină, textul legal instituie un mandat tacit reciproc între părinți în ceea ce privește actele curente săvârșite de oricare dintre aceștia în exercitarea autorității părintești. Dată fiind dificultatea care s-ar putea crea dacă, pentru orice act cotidian întreprins cu privire la copil, s-ar solicita întotdeauna acordul ambilor părinți, legiuitorul a instituit prezumția de existență a consimțământului și al părintelui care nu întreprinde actul, menită să înlesnească, dar și să ofere o anumită certitudine și stabilitate raporturilor civile.

Prezumția de mandat tacit reciproc între părinți este relativă, ceea ce înseamnă că părintele interesat poate să facă dovada contrară, și anume că s-a opus săvârșirii actului și, după caz, să ceară anularea acestuia.

Neînțelegerile dintre părinți se soluționează de instanța de tutelă, potrivit art. 486 *Cod civil*. Întrucât legea nu distinge, prezumția de mandat tacit reciproc între părinți acoperă exercitarea drepturilor părintești atât cu privire la persoana, cât și cu privire la bunurile copilului. Calificarea actului ca fiind unul „curent” pentru exercitarea drepturilor părintești, este una de apreciere. Presumția nu funcționează în situațiile în care legea impune, în mod expres, exprimarea consimțământului de către ambii părinți, precum stabilirea numelui, locuinței, felul învățăturii și al pregătirii profesionale, schimbarea religiei copilului. În schimb, se consideră că intră în sfera actelor curente actele medicale de rutină și cele de prevenție generală (vaccinări obligatorii), precum și cele de urgență.

Merită amintite și prevederile art. 36 alin. (3) și (4) din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora „(3) În situația în care ambii părinți exercită autoritatea părintească, dar nu locuiesc împreună, deciziile importante, precum cele referitoare la tratamente medicale complexe sau intervenții chirurgicale, se iau numai cu acordul ambilor părinți. (4) În situația în care, din orice motiv, un părinte nu își exprimă voința pentru luarea deciziilor prevăzute la alin. (3), acestea se iau de către părintele cu care copilul locuiește, cu excepția situației în care acest lucru contravine interesului superior al

copilului”, precum și dispozițiile art. 661 și 662 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În lumina celor de mai sus, apreciem că reglementarea în vigoare permite accesul minorului la îngrijiri medicale în condiții care garantează respectarea principiilor care guvernează dreptul familiei, între care *principiul exercitării în comun și în mod egal a autorității părintești (coparentalității) și principiul interesului superior al copilului.*

Menționăm că eliminarea condiției consimțământului ambilor părinți în cazul anumitor acte medicale ar aduce atingere principiilor amintite anterior.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului